

Paragraf paa en anden Maade, saa er jeg noget bange for, at netop de mest samvittighedsfulde Præster, de, som i Grunden fortjene de fleste Gaver, og som ogsaa ville faae dem, ville komme til at føle sig noget trykkede ved at modtage Gaverne, og det har dog visseleget ikke været Hensigten med Bibeholdelsen af Gaverne. Hensigten dermed, mener jeg, er, at Folk, naar deres Hjerte tilskynder dem at give Præsten en Gave, kunne give den saaledes, at Præsten ikke behøver at føle sig trykket ved at modtage den paa Grund af Lovens Bestemmelser. Naar jeg ikke har stillet noget Ændringsforslag til denne Behandling, saa er det, fordi det er min Overbevisning, og jeg er ogsaa vis paa, at det ærede Thing deler denne Overbevisning, at Lovforslaget ikke vil blive til Lov, uden at vi atter se det her i Thinget. Det er jo en gammel Bekjendt, og jeg nærer ikke det Naab, at det andet Thing vil vedtage Lovforslaget uforandret, hvor ønskeligt det end kunde være. Naar vi altsaa gjense Lovforslaget, vil der jo blive Leilighed til at foreslaa Ændringer deri.

P. C. Olsen: Jeg agter at stemme for de af det ærede Flertal stillede Ændringsforslag og for Lovforslagets endelige Vedtagelse, og jeg vil for mit Bedkommende raade det ærede Thing til at gjøre det Samme. Jeg maa dog dertil sige den Bemærkning, at jeg ved disse Ændringsforslags Vedtagelse ingenlunde anser Loven for at være saaledes, at jeg vil kunne stemme for dens endelige Vedtagelse. Grunden, hvorfor jeg for mit Bedkommende ikke har været med at stille Ændringsforslag, har selvfølgelig været den, at, naar Lovforslaget skulde have et saadant Indhold, at jeg kunde være tilfreds dermed, saa skulde der være stillet mange Ændringsforslag; men jeg stemmer alligevel for de her stillede Forslag, fordi det er Forbedringer, og fordi jeg tror, det er Praxis her i Thinget, at man stemmer for Ændringsforslag, som man anser for Forbedringer. Det ærede Flertal gjorde rigtignot ved denne Sags forrige Behandling det Modsatte, men det var efter min Formening en ny Praxis, idet det stemte mod alle de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, skjøndt det ogsaa ansaa dem for Forbedringer, idet de nærmede Lovforslaget saa nær til den Lante, som havde været Folkethingets tidligere, at, hvis alle disse Ændringsforslag vare blevne vedtagne, vilde Lovforslaget ordret have været det samme, som engang var vedtaget her i Thinget. Det er som sagt en ny Praxis, det ærede Flertal har indført, som jeg ikke agter at følge, og derfor stemmer jeg for Flertallets Ændringsforslag.

Ordføreren (S. A. Hansen): Jeg skal ikke komme ind paa paany at forhandle om, hvad den ærede sidste Taler (P. C. Olsen) yttrede. Han har sin egen Mening i denne Sag, og den

skal jeg gjerne lade ham beholde. Jeg skal overfor det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) blot bemærke, at naar han ogsaa tænker sig ind i gamle Tider og ikke kan følge med til Nutiden, men bestandig, hvad denne Sag angaar, lever i den gamle Tid, er det for hans Bedkommende umuligt at rykke ham ud deraf. Jeg skal blot minde om, at da denne Lov sidste Gang forelaa, anmodede Udvalget den daværende Kultusminister om at komme tilstede i Udvalgets Nåde, for at man der kunde høre hans Svar paa det Spørgsmaal, om han troede paa nogetsohmhelst Evn at kunne nærme sig til det Indhold af Loven, som Folkethingets Flertal havde vedkjendt sig som sit, og at han dertil svarede „Nei“. Naar han altsaa desuagtet anmodede om at lade Loven gaa videre, maatte det jo være Gjenstand for Thingets Overveelse, hvorvidt det kunde føre til Noget, naar Ministeren for sit Bedkommende ikke kunde forandre sin Stilling til Forslaget. Men det er ialtsald ogsaa et overvundet Stadium og ærede Medlemmer maa jo finde sig i, at man til enhver Tid overveier, hvorledes man tror til den Tid rettest at burde stille sig af Interesse for Sagen. At de ærede Herrer have en anden Interesse i denne Sag end vi, viser jo ogsaa det, at de indtage dette gamle Standpunkt, som vi ere ude over, og som vi ikke kunne komme tilbage til. Det ærede Medlem, jeg sidst nævnte, det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds, mente, at der ikke var nogen større Grund til at gaa videre med Lovforslaget, end der var dengang. Derom kan der virkelig være forskellige Meninger, og jeg vil raade det ærede Medlem til at stemme mod Loven nu, naar han finder, at det Samme taler for at standse den nu som dengang — og vi standse den jo dengang. Vil han være konsekvent, maa han altsaa ogsaa nu stemme mod den og standse den; og det vil jeg anbefale ham at gjøre. Jeg kan derimod ikke finde nogen Overensstemmelse mellem hans Ytringer og hans Stemmegjoring, dersom han nu stemmer for, at den skal gaa videre. Jeg venter, at han vil stemme imod den. — Den ærede Minister er atter idag kommen til paa sin sædvanlige stærke Maade at fremsætte Paastanden, men uden at indlade sig paa mindste Bevis for disse Paastandes Rigtighed. Den ærede Minister udtalte, hvad jo ogsaa de to ærede Talere gjorde, hvis Standpunkt, saavidt jeg forstaaar at bedømme det, fuldstændig er Ministerens, at denne Lov tidligere har været vedtaget heri Folkethinget og i Landsthinget, — forekom det mig, at den ærede Minister ogsaa sagde — saaledes som han har foreslaaet den; men deri tager den ærede Minister jo, som ved saa mange andre Leiligheder, fuldstændig fejl. Saaledes som den ærede Minister har foreslaaet Loven, har den aldrig været, jeg vil ikke engang sige vedtaget, men aldrig forelagt dette Thing, og saameget mindre har den da kunnet